

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/98/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7517012260
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slovinský
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7517012260.7

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Slovinského a sudcov JUDr. Anny Kohutovej a JUDr. Mareka Dudíka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 4. novembra 2021, v trestnej veci proti H. D., obžalovaného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 27.7.2020 sp.zn. 3T/133/2017 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. zamietla odvolanie obžalovaného H. D..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Košice - okolie uznal obžalovaného H. D. vinným prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s použitím ustanovenia § 139 písm. f/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

v obci Valaliky okres Košice - okolie, dňa 16.1.2018 okolo 21.30 hod na dvore rodinného domu na ul. J. Č.. XXX/XX pod vplyvom alkoholu vulgárne nadával poškodenej C. B., ktorá je osobou s ťažkým zdravotným postihnutím a taktiež sa jej vyhrážal zabitím, podpálením domu, a že jej odreže hlavu, pričom sa jej vyhrážal zabitím aj spoza brány potom, čo bol z dvora vytlačený, čím u poškodenej C. B. vzbudil dôvodnú obavu z uskutočnenia týchto vyhrážok,

Bol mu za to uložený podľa § 360 ods. 2 Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák. , § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 16 /šestnásť/ mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. ho pre účely výkonu trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie obžalovaný H. D., ktoré aj písomne odôvodnil. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že má za to, že prvostupňový súd dospel na základe vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam. Ako vyplýva z odôvodnenia predmetného rozsudku prvostupňový súd ustálil jeho vinu predovšetkým na základe výpovede poškodenej C. B. a jej manžela Z. B..

Má za to, že súd neprihliadol na podstatné rozpory vo výpovediach poškodenej a jej manžela. Neprihliadol dostatočne na osobnosť poškodenej a jej psychický stav, na rozpory vo viacerých výpovediach poškodenej, na podstatné rozpory vo výpovediach poškodenej a jej manžela, nesprávne vyhodnotil výpoveď syna poškodenej H. B. a bez náležitého zistenia skutkového stavu ustálil, že svedkyňa G. D. odišla do domu pred tým, než verbálny konflikt medzi mnou a poškodenou skončil.

V prvom rade poukázal na rozpory vo výpovediach samotnej poškodenej, kedy v prípravnom konaní tvrdil, že mal nadávať do slepých jej synovi a jej mal nadávať do slepých až pred bránou, pričom tam

údajne došlo i k vyhrážaniu sa podpálením domu, o vyhrážke odrezania hlavy počas celého výsluchu zo dňa 18.01.2018 nepovedala nič, až na záver po údajnom prečítaní zápisnice dodala, že si na to teraz spomína. Na hlavnom pojednávaní poškodená vypovedala, že v dome napadol jej syna a do slepých nadával poškodenej. Na hlavnom pojednávaní poškodená tiež pridala k tvrdeniam údajné jeho vyhrážky o tom, že ju rozkope.

Svedok Z. B. nepotvrdil, aby mal v dome poškodenej nadávať do slepých, tvrdil v prípravnom konaní i na hlavnom pojednávaní, že v dome mal nadávať a urážať syna poškodenej H. D., že je buzerant a lazár. K vyhrážkam vraj malo dôjsť teda až mimo domu, vonku pri bráne. Z výpovedí poškodenej a jej manžela jednoznačne vyplýva, že sa mal vyhrážať použitím celkom iných slov podľa manžela a podľa poškodenej.

Nedôveryhodnosť poškodenej potvrdzuje rovnako skutočnosť, že poškodená opakovane podávala trestné oznámenia aj na svojho manžela, čo vo svojej výpovedi i potvrdil, pričom sa jednalo o falošné obvinenia. Podľa jeho názoru sa jedná o významnú okolnosť svedčiacu o sklone poškodenej si vymýšľať a účelovo podávať trestné oznámenia. Súd mal preto vyžiadať z príslušného obvodného oddelenia trestné oznámenia poškodenej a skúmať, či skutočne boli odložené kvôli klamstvám poškodenej.

Súd nevzal do úvahy výpoveď G. D. s odôvodnením, že v čase keď došlo k vyhrážkam, nebola prítomná, čo však nevyplýva zo žiadnej výpovede. Táto potvrdila, že žiadne vyhrážky nepočula, že šlo iba o vulgárne nadávky z oboch strán.

Výpoveď svedka H. D. súd vyhodnotil ako účelovú v snahe pomôcť otcovi, teda mne, neviem prečo súd takto nevyhodnotil aj výpoveď Z. B., ktorý vypovedal v prospech poškodenej, hoci je to jej manžel. Má teda za to, že výpoveď tohto svedka je celkom účelová a to aj z dôvodu, že podľa výpovede syna poškodenej tento svedok vypovedal tak ako vypovedal preto, že sa poškodená vyhrážala, že sa s ním rozvedie, keď jej výpoveď nepotvrdí.

Svedok H. D. pritom vo svojej výpovedi potvrdil, že žiadne vyhrážky smerom k poškodenej neodzneli.

Je pravdou, že medzi nimi dochádzalo k viacerým konfliktom, avšak nikdy neboli takej intenzity, aby naplnili skutkovú podstatu prečinu nebezpečného vyhrážania v zmysle § 360 Tr. zák.

Súd zároveň prihliadol na závery znaleckého posudku č. 19/2020 znalca z odboru psychológia PhDr. Eva Sklenárová, z ktorého vyplýva, že výsledky lži skóre u poškodenej C. B. poukazujú na sklon ku klamaniu a k prikrášľovaniu odpovedí v snahe javiť sa v lepšom svetle. Súd uvádza, že uvedená skutočnosť sama ešte neznamena, že skutočnosti, o ktorých poškodená vypovedala sa na pravde nemôžu zakladať. Z uvedenej formulácie odôvodnenia rozsudku vyplýva, že skutočnosti, ktoré sa mi kladú za vinu nie sú v tomto prípade jednoznačne preukázané. Uvedená formulácia je absolútne nepresvedčivá a nevytvára stav absolútnej istoty vo vzťahu ku spáchaniu predmetného skutku.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a vykonané dôkazy má za to, že v tomto prípade nebolo jednoznačne preukázané, že mal spáchať predmetný trestný čin, čo však je základným predpokladom pre odsúdenie obžalovaného. Má za to, že výpovede oboch kľúčových svedkov - poškodenej C. B. a jej manžela Z. B., o ktorých výpovede sa súd opiera v tomto prípade vôbec neprispievajú k náležitému zisteniu skutkového stavu. Poukazuje na aplikáciu zásady prezumpcie neviny, z ktorej možno vyvodiť pravidlo, že nedokázaná vina má rovnaký význam ako dokázaná nevina ako aj pravidlo in dubio pro reo, podľa ktorého, ak existujú pochybnosti v otázke viny obžalovaného a nie je možné tieto pochybnosti rozptýliť ďalším dokazovaním, je nevyhnutné rozhodnúť v prospech obžalovaného. Nakoľko v tomto prípade boli na základe vykonaného dokazovania pochybnosti o vine a vina mu nebola preukázaná s absolútnou istotou, s poukazom na aplikáciu predmetnej zásady má za to, že mal byť spod obžaloby prokurátora oslobodený.

Je nevyhnutné, aby jeho vina bola bez akýchkoľvek pochybností preukázaná. Vykonané dôkazy musia jednoznačne a s najvyšším stupňom istoty preukazovať, že skutok uvedený v obžalobe sa stal, že predstavuje skutočne závažnú hrozbu pre spoločnosť a že práve obžalovaný je skutočne osobou, ktorá sa žalovaného skutku dopustila. V prípade existencie akýchkoľvek rozumných pochybností o tom, či sa obžalovaný žalovaného skutku dopustil je potrebné tieto pochybnosti vykladať v jeho prospech a nie

naopak. Ani vysoký stupeň podozrenia sám o sebe nevytvára zákonný podklad pre odsudzujúci výrok (Uznesenie NS SR z 25. 11. 2010, sp. zn. 5 To 20/2010).

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok v jeho napadnutej časti v zmysle § 321 ods. 1 Tr. por. a v zmysle § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu 1. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, alternatívne navrhol, aby v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. odvolací súd sám rozhodol tak, že obžalovaného v napadnutej časti spod obžaloby oslobodí.

Na podklade odvolania prokurátora krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je nedôvodné.

Po preštudovaní spisového materiálu dospel krajský súd k názoru, že výrok o vine obžalovaného H. D. je založený na presvedčivých dôkazoch vykonaných v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku. Vykonané dôkazy vylučujú inú alternatívu skutkového deja, ako bol ustálený a odôvodnený rozhodnutím okresného súdu.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ust. § 168 Tr. por. sa súd dostatočne zaoberal, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Rozhodnutie okresného súdu a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok, odôvodnenie rozhodnutia prvostupňového a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane ale komplexne, a preto nie je účelom v tomto rozhodnutí znovu podrobne rozoberať a opakovať dôkazy, na ktoré vo svojom rozhodnutí už zákonne a správne poukázal okresný súd a s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje.

Obrana obžalovaného H. D., uvedená v dôvodoch odvolania, spolu s dôvodmi odvolania obhajoby súd vôbec nepresvedčili.

Prokurátor vo svojom vyjadrení k odvolaniu obžalovaného a obhajoby jednoznačne uviedol, že s rozsudkom okresného súdu v celom rozsahu súhlasí. Súd postupoval v zmysle § 2 ods. 10 Tr. por. a zistil skutkový stav veci o ktorom nie sú pochybnosti a považuje rozhodnutie súdu vo vzťahu uznania viny a uloženia trestu za zákonné. Argumentáciu obžalovaného H. D. považuje za nedôvodnú, ako súčasť jeho obrany, a preto navrhol jeho odvolanie zamietnuť.

Obžalovaný H. D. má za posledných desať rokov v registri štyri záznamy, z toho trikrát bol odsúdený pre prečiny nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a inú trestnú činnosť k nepodmienečným trestom odňatia slobody.

Odvolací súd sa stotožnil s názorom prvostupňového súdu, že uložený trest bude v dostatočnej miere plniť svoj účel tak z hľadiska individuálnej ochrany, ako aj generálnej prevencie a preto obžalovanému H. D. uložil nepodmienečný trest odňatia slobody, pričom správne poukázal na jeho predchádzajúce odsúdenia násilnej povahy. Uložený trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov je v súlade s ust. § 38 ods. 4 Tr. zák. a na výkon tohto trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním predmetnej trestnej činnosti bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin. Takto uložený trest obžalovanému H. D. je primeraný a zákonný.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd podľa § 319 Tr. por. zamietol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný